

Lepa Slovenija v slikah in člankih

Mežica, v ozadju Peca

GORIŠKI VRHOVI

Goriški vrhovi, zastrti četrtr stoletja na temnih obzorjih, so spet pokazali svoje jasno obličje in se sedaj dvigajo pod prostorslovensko nebo.

Ze kmalu nad Gorico, v nje severni okolici, nas vabijo okoliški hribi na nedeljske poldnevne in celodnevne izlete in sprehode, da se z njih zagledamo v čudoviti gorski svet Julijcev z dominantnim Krnom na severu, v bleščečo ploskev Jadranskega morja na jugu, v mehko vipavsko dolino in kremeniti Kras na vzhodu in v valovita in kipeča Brda na zapadu. Ko občudujemo te nedosežne lepote, ponovno ugotavljamo, da se goriški planinci nahajajo na razpotju štirih svetov, štirih različnih svojstvenih dežel na razmeroma majhnem prostoru, ki pa je najlepši del Slovenskega Primorja.

Prva povojna planinska pota nas vedijo na okoliške in tudi oddaljene okoliške vrhove, da jih po tolikem molku in presledku vsaj mimogrede obiščemo. Sv. Gabrijel (646 m), Sabotin (609 m), Sveta gora (682 m), Sv. Gabrijel ali, kakor mu pravijo domačini, Škrabrijel je močna gorska gmota nad Gorico, ki jo ima vso pod seboj in v svoji oblasti, je nezavestna trdnjava iz prve svetovne vojne, a ljubka in mična v mirnem poldanskem soncu. Okrog Škrabrijela, po stisnjenih dolinah do Sv. Katarine in še niže do Solkana, gredo partizanske steze, ki zavijajo v zaklonišča in žive skale, v skrivnostne zasede in nevarne položaje. Tu, kakor na Sabotinu in na Sveti gori, na vsakem koraku stopamo po sledovih partizanskih borb. Razdejani bunkerji, razmetani tramovi, deske, razbitine nam pričajo o njih grozoti. Uboga Katarina! Ze dvakrat ji je vojna vzela cervkičo. Partizani so obvladali položaj tik pred mestom Gorico, do njenih severnih vrat.

jen, vlačilne vrvi pretrgane, v glavnem pa je orodje še celo. Prihodnja obnova spravi vzpenjačo zopet v obrat.

Na Prevalju, na sredi poti iz Solkana, je vojaški blok zaveznikov, kjer se za prehod izkaže mo z osebno izkaznico. "Okej!" — to je dobro — s to običajno kralatico nam Anglež ali Amerikane odpre cestno pregrajo, če hočemo v cono "B," bodisi na levo v Grgar ali na desno v Ravnico in Trnovo. Za Sveto goru nam ni treba "okeja," ker leži še v coni "A."

V Svetogorskem samostanu so ostali še nekateri redki laški partri, a že prihajajo bodoči slovenski gospodarji. Z manjšimi vozili dosežemo vrh tudi po cesti, ki se od Prevalja dvigne v strm klanec; vendar naši povojni izletniki hočejo v hribe peš, da so daleč od motorja, bencina, defektov in sličnih navlak.

Tako s Svete gora kakor s Škrabrijela in Sabotina hite naši v silne dalje mimo znanih Julijcev proti zapadu čez Karninsko pogorje v Karnijske vrhove in še noter v razkrite tirolske Dolomite. V Furlanski nižini se ostro črta oglejski stolp, za

njim se na Jadranu ziblje bela jadrnica; za lagunami so Benetke, ki jih ni videti, zato pa po starem ljudskem običaju primemo soseda rahlo za grlo in ga dvignemo od tal, da bo videl "Benetke." Rdeča sončna oblata tone globoko v Furlansko ravan "la tramontana," okna po brelogih gorijo kot krasne plamenice: ko ugasnejo, daljni vrhovi še gorijo v mravčni barvah in počasi zbledijo v srebrnino sivvega skalovja. Nikjer na slovenskem ne zahaja sonce tako lepo in v takem veličastju.

Sv. Gabrijel, Sabotin, Sveta gora, Sv. Danijel, Sv. Valentin, riko niso po svoji goli zunanosti prikupljivi, ali njihova preteklost, naši mladostni spomini, študentovska leta, široki razgledi nas mikajo. Predstraža so visokemu gorstvu: od vetrov ožgani in oguljeni nas kot zaščitniki varujejo burje, ki sili v mesto. Hodimo k njim na planinske vaje, polni opojnega južnega sonca se vračamo po zapeljivih "markacijah," ki vodijo "pod vejo" k "osmicam" (vintocem) v Krombergu, na Oslavju, v Št. Mavru, da potem razigrani pripojemo v našo veselo Gorico.

(SANS—Chicago.)

PRIMORSKE VESTI

(Ljubljana, 19. jan. 1948)

Prvi korak k uresničenju enotnosti Tržaškega ozemlja

Vojaška uprava Jugoslovanske armade v Kopru, ki upravlja del Svobodnega tržaškega ozemlja (STO-ja) do imenovanja guvernerja, je izdala ukaz o svobodnem prehajanju demarkacijske črte med jugoslovansko in britansko ameriško cono STO-pa. Demarkacijsko črto lahko prehajajo vsi civilni prebivalci tega področja, ki imajo osebno izkaznico. Ta ukaz predstavlja prvi korak k ustvarjanju pogojev za enotnost Tržaškega ozemlja, k normalizaciji prilik. Razen tega je Vojaška uprava jugoslovanske armade navezala stike s predstavniki Zavezniške vojaške uprave, da bi bil dosežen sporazum o svobodni izmenjavi blaga med obema conama ter svobodni zaposlitve delavstva ene cone v drugi coni. V tej zvezi naj pripomnimo, da je britanska vlada odklonila predlog jugoslovanske vlade glede ustanovitve skupnega jugoslovansko-ameriškega štaba za upravljanje Tržaškega ozemlja. Nedvomno tičijo vzroki za to odklonitev v prizadevanju, čim bolj zavleči možnosti ustvaritve enotnosti STO-ja in s tem sočasno omogočiti anglo-ameriškim četam, da ostanejo na tem področju kolikor mogoče dalje.

Delovanje Slov. nar. gledališča za Tržaško ozemlje

Dobro je znana borba Slovenskega narodnega gledališča v

Trstu za dvorano. Zaman so bila vsa prizadevanja za zagotovitev primerne prostora, kjer bi Slovensko gledališče lahko uprizarjalo svoje predstave.

Kljub številnim dvoranam v Trstu je ostala anglo-ameriška uprava v Trstu gluha za vse prošnje in pritožbe slovenskih kulturnih krogov. Slovenskemu gledališču v Trstu ni preostalo nič drugega, kakor da si je pričelo samo pomagati pri iskanju primernih prostorov. V novi sezoni so požrtvovalni tržaški gledališki igralci uprizorili I. Cankarjevega "Kralja na Betajnovi" najprvo v Kopru, te dni pa v Domu pristaniških delavcev v Trstu. Predstava je žela lep uspeh. Normalizacija prilik na Svobodnem tržaškem ozemlju bo nedvomno mnogo prispevala k možnostim bolj zadovoljivih okoliščin, v katerih bi v tem primeru zaživel slovensko kulturno življenje.

V sedmih mesecih 1.100 bomb

Zaradi aretacije nekaterih partizanov v Tržiču in zaradi stalnih izzivanj ter bombnih napadov fašističnih elementov na področju Tržiča je pokrajinski odbor Zveze primorskih partizanov za tržaško pokrajino sklenil, proučiti postopanje policijskih oblasti zaradi aretacije Marija Fantinija, ki je bil odlikovan s partizansko srebrno svetinjo. Fontanova in drugih partizanov. Pokrajinski odbor zahteva takojšnjo izpustitev aretiranih partizanov in takojšnjo aretacijo dobro znanih neofašističnih izzivalcev. Kakor so navedene borbe preganjale že anglo-ameriške zasebne oblasti, tako se to preganjanje nadaljuje tudi sedaj s strani italijanskih policijskih organov. Značilno je, da je bilo v okraju Tržič v sedmih do osmih mesecih vrženo 1.100 bomb. Zgodilo se je celo, da so fašistični izzivalci hoteli zvaliti krivdo in odgovornost na napredne demokrate in komuniste zaradi umora 34 letnega Petra Dominuttija, člana bivše akcijske stranke in vodje tolp, ki že ves čas izvaja v Tržiču in okolici številna teroristična nasilja. Demokratične delovne množice upravičeno terjajo, da se povzročitelji neofašističnih napadalnih akcij zapro ter kaznujejo.

Za 120 milijonov novih davkov

Na zadnji seji tržaškega občinskega sveta so sklenili povišanje trošarinske užitnine za 25 odstotkov. Poročevalec finančne komisije je poudarjal, da je znašal lani dohodek na trošari-

nah okoli 400 milijonov ter da bodo z novim poviškom zvižali dohodek na 100 ali 200 milijonov. Kot pretvezo za to povišanje je služil izgovor o zvišanju stroškov zaradi povišanja plač uslužbencem. Razen tega nameravajo uvesti trošarino še na nekatere predmete, ki so bili doslej neobdavčeni.

645 obnovljenih poslopj

V letu 1947 so bile obnovitvene zadruge na Goriškem zelo delavne. V goriškem okraju je bilo skupno obnovljenih 348 stanovanjskih in 232 gospodarskih poslopj. Vseh članov obnovitvenih združenj je bilo v preteklem letu 2750. Vipavski rajon šteje 14 obnovitvenih združenj, grgarški 7, rajon Gorica tudi sedem. Vrednost obnovitvenih del je 147.753.450 dinarjev. V goriš-

kem rajonu bodo zgradili več delavnic, ki bodo delale izključno za obnovo.

Drobne novice

Prebivalci Podgore pri Gorici terjajo samostojno občino v obsegu, kakršen je bil pred priključitvijo h Gorici.

V Gradežu pri Trstu je 1400 brezposelnih demonstriralo pred občinsko palačo Brezposelni v Gradežu so sklenili, da pošljejo svo delegacijo v Rim. V Gorici so ustanovili odbor, ki bo pobiral prostovoljne prispevke za pomoč brezposelnim.

V Dobrovem v Brdih so uprizorili Finžgarjevo dramo "Razvaline življenja", ki je žela poln uspeh. K predstavi so prišli ljudje z vseh Brd.

V Anhovem v Šoški dolini so pričeli s temeljnimi deli za po-

stavitev spomenika padlim talcem. Ves potrebitni cement je darovala anhovska cementarna.

Gimnazija v Novi Gorici je dobila sedaj svoje nove prostore v veliki, krasni zgradbi, v kateri so stanovali nekoč sinovi fašističnih pilotov.

S plinom se je skoraj zadušila v Trstu 55 letna vratarica Lucija Miami iz ulice Canova št. 13. v Trstu.

V Šempetru-Gorici so pokopali ob veliki udeležbi ljudstva junaškega borca za našo svobodo Petra Nemca, ki so ga krvooločni Nemci neusmiljeno trpinčili, dokler ga ni rešila strašnega trpljenja odrešilna krogla. Na željo staršev in borcev je bilo njegovo truplo pokopano v rodnem kraju.

(SANS—Chicago)

1891

1948

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je umrla naša ljubljena soproga, mama in sestra

Josephine Kos

rojena Smerdel

Zatisnila je svoje blage oči 3. januarja 1948. Pogreb se je vršil civilno iz Joseph Želetovih prostorov na Lakeview pokopališče, kjer smo jo položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojna je bila rojena 21. februarja 1891 leta v vasi Selce pri St. Petru na Krasu.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem onim, ki so položili tako krasne vence cvetja h krsti drage pokojnice. Ta dokaz vaše ljubezni do nje nam je bil v veliko tolažbo. Zahvalo naj sprejmejo sledeči: Mr. in Mrs. Anton Cerkvenik, Mr. John Smerdel, Mr. in Mrs. John Sprohar, Mr. in Mrs. Joseph Jenko in družina, Mr. in Mrs. Frank Maren in družina, Mr. in Mrs. Albin Sirceley, Mr. in Mrs. Joseph Gutman in družina, Mrs. Jennie Bitenc in družina, Mr. in Mrs. Paul Sluga in družina, Mr. in Mrs. Frank Urankar in družina, Mr. in Mrs. Stanley DeLong in družina, Mr. in Mrs. Anthony Eskra iz Toledo, O., družina Raischel, Mr. John Troha, sosedje, društvo Vipavski raj št. 312 SNPJ, Progressivne Slovenke krožek št. 1, Mechanics Educational Society of America Local 21, delavci v Shipping Dept., Eaton Mfg. Co.

Dalje naj sprejmejo najlepšo zahvalo vsi oni, ki so darovali v gotovini.

Hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo za spremstvo pri pogrebu.

Srčna hvala vsem, ki so se prišli posloviti od nje, ko je ležala na mrtvaškemu odru ter vsem, ki so jo sprejmili na njeni zadnji poti na pokopališče.

Hvala pogrebemu zavodu Joseph Zele in sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugo. Našo zahvalo naj sprejmejo članice Progressivnih Slovenk in člani društva Vipavski raj št. 312 SNPJ, ki so nosili krsto.

Posebno zahvalo želimo izreči Mrs. Lucy Sprohar iz Export, Pa., ki nam je toliko pomagala v zadnjih njenih urah, kakor tudi Mrs. Helen Cerkvenik za vso velikodušno pomoč v boleznih.

Ti, ljubljena soproga, mama in sestra, počivaj v miru v svobodni ameriški zemlji. Mi se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo in hvaležnostjo do konca naših dni!

Zalujoči ostali:

Joseph soprog
Mary, poročena Maren, in Melva, hčerki
Mrs. Helen Cerkvenik, sestra
Frank Smerdel, brat
V stari domovini zapušča sestro Johano.

Cleveland, Ohio, dne 17. februarja 1948.

Večerno sonce na Kopi (Pohorje)

